

κακοδαιμονία (ἀντίθ. εὐδαιμονία). Κακοδαιμονία/δυστυχία, misfortune/unhappiness, Δημόκριτος 170 εὐδαιμονία ψυχῆς καὶ κακοδαιμονία.

κακοδαίμων (ἀντίθ. εὖθυμος). Δύσμοιρος/δυστυχής, unfortunate/unhappy, Δημόκριτος 45 ὁ ἀδικῶν τοῦ ἀδικουμένου κακοδαίμονέστερος.

κακοδοξία. Κακή φήμη, bad reputation, Δημόκριτος 238 τελευτᾷ γὰρ ἐς κακοδοξίην [κακὴν] ὁ παρεκτεινόμενος τῷ κρέσσονι.

κακοθιγία. Κακοτροπία, bad disposition, Δημόκριτος 223.5 οὐκ ἰμείρεται τὸ σκῆνος, ἀλλ' ἡ τῆς γνώμης κακοθιγία (?).

κακοπαθεῖν (συνών. κακῶς πάσχειν). Κακοπαθῶ/ὑποφέρω, suffer, Δημόκριτος 191.13 ὅπως ἂν... μηκέτι πλειόνων ἐπιθυμούντι συμβαίνει κακοπαθεῖν τῇ ψυχῇ.

κακοπραγμοσύνη. Κακοπραγία/ἀθλιότης, misery/wretchedness, Δημόκριτος 297 συνειδήσει δὲ τῆς ἐν τῷ βίῳ κακοπραγμοσύνης.

κακὸς 1 (ἀντίθ. ἀγαθός). Φαῦλος/ἀνόητος, bad/foolish, Ἡράκλειτος 104 οἱ πολλοὶ κακοί, ὀλίγοι δὲ ἀγαθοὶ **2**. Κακὸς/ἀναξιόπιστος, bad/unreliable, Ἡράκλειτος 107 κακοὶ μάρτυρες ἀνθρώποισιν ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα βαρβάρους ψυχὰς ἐχόντων **3**. Ταπεινὸς/κοινός, base/common, Παρμενίδης 1.26 οὗτι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε νέεσθαι τήνδ' ὁδόν (ἡ γὰρ ἀπ' ἀνθρώπων ἐκτὸς πάτου ἐστίν), ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε **4**. Κακὸς/κακεντρεχής, bad/malevolent, Ἐμπεδοκλῆς 20.4 κακῇ σι διατμηθέντ' Ἐρίδεσσι **5**. Κακὸς/μυσαρός, evil/abominable, Ἐμπεδοκλῆς 137.4 ὁ δ' αὖ νήκουστος ὁμοκλέων σφάξας ἐν μεγάροισι κακὴν ἀλεγύνατο δαῖτα **6**. Ἐπικίνδυνος/βλαβερός, dangerous/harmful, Δημόκριτος 172 αὐτίκα ὕδωρ βαθὺ εἰς πολλὰ χρήσιμον καὶ δαῖτε κακὸν 175 οἱ δὲ θεοὶ τοῖσι ἀνθρώποισι διδοῦσι τὰγαθὰ πάντα καὶ πάλαι καὶ νῦν. πλὴν ὁκόσα κακὰ καὶ βλαβερά καὶ ἀνωφελέα 281 ὥσπερ ἐν [μὲν] τοῖς ἔλκεσι φαγέδαινα κακὸν νόσημα. ||